

COMUNICAT DEL COL·LECTIU PRAGA SOBRE LA SITUACIÓ POLÍTICA I JURÍDICA

El Col·lectiu Praga, davant l'evolució política i jurídica que estem vivint,

Primer. Considerem, des d'un punt de vista estrictament jurídic, que la Sentència de la Sala Penal del Tribunal Suprem dictada en la causa especial seguida pels delictes de rebel·lió, sedició, malversació, desobediència i pertinença a organització criminal, contra diversos dirigents polítics i socials de Catalunya, està molt allunyada de la legalitat penal, a, mancada del rigor i la fonamentació jurídica exigibles. No compartim que hi hagi hagut sedició ni malversació ni desobediència. Denunciem que la sentència ha estat dictada després d'un procés afectat per irregularitats molt rellevants que afecten a drets fonamentals al judici just. El nostre parer ha estat àmpliament compartit per experts penalistes i altres juristes experts, dins i fora de Catalunya, d'Espanya i en l'àmbit internacional. Com han destacat altres experts, el forçament i la banalització de la figura de la sedició suposa un risc molt rellevant per als actes de contestació social que es canalitzen per mitjà de l'exercici dels drets fonamentals d'expressió i manifestació. Aquest risc s'ha fet patent amb les detencions de diversos manifestants i amb l'acord de presó sense fiança que se'ls ha imposat, a l'empara de la nova doctrina del Tribunal Suprem. Anunciem la publicació de comunicats posteriors sobre aquestes qüestions.

Segon. Entenem que l'euroordre novament activada contra l'expresident Puigdemont no pot assolir les finalitats que es persegueixen perquè es basen en il·lícits penals no inclosos dins la relació de supòsits que permeten l'acceptació d'aquestes ordres. És a més, una reiteració de les euroodres emeses i retirades voluntàriament pel jutge instructor.

Tercer. Recordem que hi ha una gran diversitat de causes judicials obertes contra multitud de persones (alcaldes, alts càrrecs, funcionaris i altre personal de l'Administració, policies, bombers, mestres, professors universitaris, artistes i altres ciutadans) en diverses instàncies judicials (Audiència Nacional, Tribunal Superior de Justícia, Jutjat d'Instrucció núm. 13 i altres òrgans jurisdiccionals). La Sentència del Tribunal Suprem pot afectar negativament les persones encausades sobre la base d'uns delictes que ja hem negat que es donessin.

Quart. Afirmem que en qualsevol sistema democràtic la llibertat d'expressió i el dret de manifestació constitucional constitueixen drets especialment protegits que exigeixen el màxim respecte per part del conjunt dels poders públics. En conseqüència, a l'hora d'establir l'abast i els límits d'aquests drets s'han d'imposar les interpretacions més favorables possible al seu exercici. Són els drets democràtics els que conformen el radi d'acció de les lleis penals, no al revés.

Cinquè. Considerem, així mateix, que l'exercici de la desobediència civil per mitjà d'accions no violentes és plenament legítim en una societat democràtica, sens perjudici de les conseqüències legals que en puguin derivar, que s'han de temperar necessàriament i prudent d'acord amb els principis inspiradors de l'Estat social i democràtic de Dret.

Sisè. Reiterem que les forces policials són les responsables del manteniment de la seguretat i l'ordre públic i que han d'actuar de forma objectiva, responsable i proporcionada, amb ple respecte pels drets fonamentals i les llibertats públiques, pel principi de subjecció jeràrquica al poder civil, i d'acord amb les normes que regulen la seva intervenció i, en particular, l'ús dels mitjans que tenen al seu abast. Així mateix, conscients que, a diferència del cos de mossos d'esquadra, les forces i cossos de seguretat de l'Estat no tenen prohibit l'ús de pilotes de goma, reclamem que l'actuació de suport d'aquestes forces policials s'ajusti a les decisions adoptades en aquesta matèria pel Parlament de Catalunya. En qualsevol cas, subratllem la necessitat que els òrgans competents exerceixin les responsabilitats que tenen atribuïdes en tots aquells supòsits en què hi hagi indicis o dubtes raonables sobre la regularitat de les actuacions policials.

Setè. Recordem que la disposició al diàleg, la negociació i l'acord no constitueixen una mostra de feblesa sinó una exigència legal i ètica ineludible per al conjunt d'institucions i forces polítiques. Recordem, també, que són múltiples les vies previstes per l'ordenament jurídic per facilitar el diàleg i la gestió i resolució de conflictes. Correspon al responsables polítics de proposar i impulsar les vies que considerin més convenientes, però és evident que aquestes vies són molt nombroses, formals o informals, i que inclouen, entre altres, l'impuls de contactes informals, la convocatòria d'òrgans bilaterals (Comissió Bilateral, Junta de Seguretat) o la presentació de proposicions de llei per part del Parlament de Catalunya, com ho podria ser una proposició de llei d'amnistia. Així mateix, reafirmem el nostre convenciment que el sistema constitucional espanyol permet canalitzar l'exercici del dret a decidir del poble de Catalunya. Instem dos amb vehemència l'inici d'un diàleg serè, franc i en benefici de la societat.

Barcelona, 18 d'octubre de 2019